

I medfør af § 37 stk. 1 i forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

Spørgsmål:

- 1. Hvad er status på Naalakkersuisuts overvejelser om eventuelt at indføre trivselsundersøgelser blandt personalet på Selvstyrets døgninstitutioner?**
- 2. Hvis sådanne undersøgelser gennemføres som led i (eller i tilknytning til) de lovpligtige APV-undersøgelser, som skal udføres minimum hvert 3. år, hvad skønnes (mer-)udgifterne herved da at udgøre?**
- 3. Hvad er status på Naalakkersuisuts overvejelser om eventuelt at indføre tilfredshedsundersøgelser blandt beboere og pårørende til beboere på Selvstyrets døgninstitutioner?**
- 4. Hvad skønnes udgifterne til sådanne undersøgelser at udgøre, hvis undersøgelserne f.eks. gennemføres hvert 2. år?**

(Medlem af Inatsisartut Laura Táunâjik, Siumut)

Begrundelse:

Hvordan sikrer vi, at der er gode og trygge rammer for såvel personale som beboere på Selvstyrets døgninstitutioner? Det er et spørgsmål, som har optaget mig meget.

Beboerne på vore døgninstitutioner er ofte sårbare og har et særligt behov for trygge og velfungerende rammer. Ansvar for herfor påhviler i første række ledelsen på den enkelte institution. Det er også ledelsen på den enkelte institution som i første række har ansvaret for, at medarbejderne trives og at arbejdsklimaet er godt.

Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen har selvfølgelig en tilsynsfunktion i forhold til døgninstitutionerne, med mulighed for indgriben, hvis departementet bliver opmærksom på problemer. Men spørgsmålet er, hvordan vi sikrer, at eventuelle problemer kommer til departementets kundskab, så der bliver taget hånd om dem i tide, og inden de vokser sig for store.

Det kan være svært for en medarbejder at stå frem og kritisere forhold, som ikke fungerer på en arbejdsplads, ikke mindst hvis fejlen ligger hos en leder. På samme måde kan

beboere og pårørende til beboere på vore døgninstitutioner være tilbageholdende med at påpege problemer, fordi man gerne vil bevare et godt forhold til det personale, som man jo er afhængig af.

Her tænker jeg, at trivselsundersøgelser blandt de ansatte og tilfredshedsundersøgelser blandt beboere og pårørende måske kunne være et egnet og værdifuldt værktøj – også fordi trivselsundersøgelser og brugertilfredshedsundersøgelser kan besvares anonymt.

I slutningen af 2015 (§ 37 nr. 289/2015) spurgte jeg derfor Naalakkersuisut, hvorvidt Naalakkersuisut på noget tidspunkt havde gennemført trivselsundersøgelser blandt personalet på Selvstyrets døgninstitutioner, eller gennemført tilfredshedsundersøgelser blandt beboere og pårørende til beboere på Selvstyrets døgninstitutioner.

Det viste sig ikke at være tilfældet.

Jeg spurgte også Naalakkersuisut, hvorvidt Naalakkersuisut påtænkte fremover at gennemføre sådanne undersøgelser.

Naalakkersuisut svarede, at der pågår en organisationsudvikling af døgninstitutionssområdet, og at der i den forbindelse arbejdes med, hvordan man sikrer en større grad af inddragelse af beboere og pårørende. Naalakkersuisut havde på tidspunktet for besvarelsen ikke taget stilling til, hvordan og i hvilken for en sådan inddragelse skal ske, men tilkendegav, at en tilfredshedsundersøgelse kunne være én blandt flere muligheder.

Yderligere tilkendegav Naalakkersuisut, at det i forbindelse med den pågående organisationsudvikling kan overvejes, om personale-trivselsundersøgelser skal indføres som et kvalitetsparameter. Naalakkersuisut oplyste i relation hertil, at Økonomi- og Personalestyrelsen, såfremt det besluttet at gennemføre trivselsundersøgelser i døgninstitutionerne, gerne vil være behjælpelig med gennemførelse af disse mod brugerbetaling fra departement/institutioner.

Jeg ønsker, at mit spørgsmål besvares indenfor 10 på hinanden følgende arbejdsdage.